

10 e Kamer

Het Hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Nr. 909/06
VAN HET PARKET

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

Nr. 98245
VAN HET ARREST

PRO JUSTITIA
Beroep in cassatie
door
dd. 22/03/07

8 maart 2007

not. GE 66.41.102665/01 van het Openbaar Ministerie tegen:

1. en 2. Nr.(thans niet inzake voor het Hof)

3.Nr. 425 ; met maatschappelijke zetel te | ,
ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen
onder nummer

4.Nr. 426 , commercieel directeur,
geboren te op , wonende te |

5.Nr. 427 , bediende, geboren te op
, wonende te ,

6.Nr.(thans niet inzake voor het Hof)

7.Nr. 428 , zaakvoerder, thans zelfstandig
mechaniker, geboren te op wonende te ,

8. t.e.m. 10.(thans niet inzake voor het Hof)

Verdacht van:

A., de derde, de vierde en de vijfde

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op artikel 200 van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taxes zoals gewijzigd bij artikel 9 van het K.B. nr. 63 van 28 november 1939 (B.S. van 1 december 1939) en bij artikel 8 der wet van 14 augustus 1947 (B.S. van 17 december 1947), alsook bij inbreuk op de artikelen 1 en 8 van het K.B. van 14 december 1959 (B.S. van 4 januari 1960) waarbij regelen

worden gesteld op het aanplakken en reclame maken aanplakbrieven te hebben behouden en of enig ander visueel reclame- of publiciteitsmiddel te hebben gebruikt:

- hetzij op toeristische verkeerswegen door de Koning aangewezen;
- hetzij op enige plaats zodra zij vanaf die verkeerswegen herkenbaar zijn; en dit buiten de gevallen waarin het aanbrengen van aanplakbrieven en andere visuele reclame- of publiciteitsmiddelen is toegelaten ingevolge artikelen 1 tweede lid, 2, 3, 3 bis en 6 van voormeld K.B. van 14 december 1959,

namelijk: een reclamebord te hebben behouden op het grondgebied van de gemeente

bedoeld reclamebord zijnde aldus aangebracht op enige plaats langs een door de Koning aangewezen toeristische verkeersweg, als dusdanig aangewezen zijnde bij artikel 1 van het K.B. van 8 januari 1958 houdende bepaling van de toeristische verkeerswegen waarvoor regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken (B.S. van 26/2/1958)

-, de vierde en de vijfde:

te : in de periode gaande van 01.05.1997 tot 01.07.1999

-, de derde, de vierde en de vijfde:

te : in de periode gaande van 02.07.1999 tot 31.12.2005

tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring in dossier OK 1, de eerste van een bedrag van € 2.578,09, de tweede van een bedrag van € 2.578,09, de derde van een bedrag van € 16.672,84 zijnde hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, hetzij inkomsten uit belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

- de derde ():

Aanvangsperiode : 02.07.1999 Wet strafrechtelijke aansprakelijkheid rechtspersoon (st 111)

02.07.1999 tot 31.12.1999 = $103.474 : 2 = 51.737$ BF

01.01.2000 tot 31.12.2005 = $103.474 \times 6 = 620.844$ BF

Totaal = $51.737 + 620.844 = 672.581$ BF of € 16.672,84

B. De derde, de vierde, de vijfde en

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

Bij inbreuk op artikel 200 van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taxes zoals gewijzigd bij artikel 9 van het K.B. nr. 63 van 28 november 1939

(B.S. van 1 december 1939) en bij artikel 8 der wet van 14 augustus 1947 (B.S. van 17 december 1947), alsook bij inbreuk op de artikelen 1 en 8 van het K.B. van 14 december 1959 (B.S. van 4 januari 1960) waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken

aanplakbrieven te hebben behouden en of enig ander visueel reclame- of publiciteitsmiddel te hebben gebruikt:

- hetzij op toeristische verkeerswegen door de Koning aangewezen;
- hetzij op enige plaats zodra zij vanaf die verkeerswegen herkenbaar zijn; en dit buiten de gevallen waarin het aanbrengen van aanplakbrieven en andere visuele reclame- of publiciteitsmiddelen is toegelaten ingevolge artikelen 1 tweede lid, 2, 3, 3 bis en 6 van voormeld K.B. van 14 december 1959,

namelijk: een reclamebord te hebben behouden op het grondgebied van de gemeente

bedoeld reclamebord zijnde aldus aangebracht op enige plaats langs een door de Koning aangewezen toeristische verkeersweg, als dusdanig aangewezen zijnde bij artikel 1, 3° van het K.B. van 8 januari 1958 houdende bepaling van de toeristische verkeerswegen waarvoor regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken (B.S. van 26/2/1958)

te , in de periode van 01.12.1999 tot 31.12.2005

tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring in dossier OK 2, de derde van een bedrag van € 2.103,22, de zesde van een bedrag van € 2.714,43 zijnde hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, hetzij inkomsten uit belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

- de derde) (st 107)

01.12.1999 tot 31.12.1999 = 13.947 : 12 = 1.162 BF
 01.01.2000 tot 31.12.2005 = 13.947 x 6 = 83.682 BF
 1.162 + 83.682 = 84.844 BF of € 2.103,22

C. de derde, de vierde en de vijfde

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

Bij inbreuk op artikel 200 van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taxes zoals gewijzigd bij artikel 9 van het K.B. nr. 63 van 28 november 1939 (B.S. van 1 december 1939) en bij artikel 8 der wet van 14 augustus 1947 (B.S. van 17 december 1947),

alsook bij inbreuk op de artikelen 1 en 8 van het K.B. van 14 december 1959 (B.S. van 4 januari 1960) waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken

aanplakbrieven te behouden en of enig ander visueel reclame- of publiciteitsmiddel te hebben gebruikt:

- hetzij op toeristische verkeerswegen door de Koning aangewezen;
- hetzij op enige plaatst zodra zij vanaf die verkeerswegen herkenbaar zijn; en dit buiten de gevallen waarin het aanbrengen van aanplakbrieven en andere visuele reclame- of publiciteitsmiddelen is toegelaten ingevolge artikelen 1 tweede lid, 2, 3, 3 bis en 6 van voormeld K.B. van 14 december 1959,

namelijk: een reclamebord te hebben behouden op het grondgebied van de gemeente

bedoeld reclamebord zijnde aldus aangebracht op enige plaats langs een door de Koning aangewezen toeristische verkeersweg,

als dusdanig aangewezen zijnde bij artikel 1, 3° van het K.B. van 8 januari 1958 houdende bepaling van de toeristische verkeerswegen waarvoor regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken (B.S. van 26/2/1958)

te , in de periode van 02.07.1999 tot 18.07.2003 (st 105)

tevens gedagvaard teneinde de derde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring in dossier OK 3 van een bedrag van € 550,91 zijnde hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, hetzij inkomsten uit belegde voordelen waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

- de derde):

02.07.1999 tot 01.07.2003 = 5.556 BF x 4 = 22.224 BF of € 550,91

D. De derde, de vierde en de vijfde

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, to de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand he misdrijf niet kon gepleegd worden

Bij inbreuk op artikel 200 van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taxes zoals gewijzigd bij artikel 9 van het K.B. nr. 63 van 28 november 1939 (B.S. van 1 december 1939) en bij artikel 8 der wet van 14 augustus 1947 (B.S. van 17 december 1947),

alsook bij inbreuk op de artikelen 1 en 8 van het K.B. van 14 december 1959 (B.S. van 4 januari 1960) waarbij regelen worden gesteld op he aanplakken en reclame maken

aanplakbrieven te hebben behouden en of enig ander visueel reclame- o publiciteitsmiddel te hebben gebruikt:

- hetzij op toeristische verkeerswegen door de Koning aangewezen;
- hetzij op enige plaats zodra zij vanaf die verkeerswegen herkenbaar zijn; en dit buiten de gevallen waarin het aanbrengen van aanplakbrieven en andere visuele reclame- of publiciteitsmiddelen is toegelaten ingevolge artikelen 1 tweede lid, 2, 3, 3 bis en 6 van voormeld K.B. van 14 december 1959,

namelijk: een reclamebord op te hebben behouden op het grondgebied van de gemeente

bedoeld reclamebord zijnde aldus aangebracht op enige plaats langs een door de Koning aangewezen toeristische verkeersweg, als dusdanig aangewezen zijnde bij artikel 1, 3° van het K.B. van 8 januari 1958 houdende bepaling van de toeristische verkeerswegen waarvoor regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken (B.S. van 26/2/1958)

te in de periode van 02.07.1999 tot 01.04.2003

tevens gedagvaard teneinde de derde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring in dossier OK 4 van een bedrag van € 7.785,39 zijnde hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, hetzij inkomsten uit belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

- de derde ()::

Opbrengst: jaarlijks 83.750 BF (st 129)

02.07.1999 tot 31.12.1999 = $83.750 : 2 = 41.875$ BF

01.01.2000 tot 31.12.2002 = $83.750 \times 3 = 251.250$ BF

01.01.2003 tot 01.04.2003 = $83.750 \times 3/12 = 20.937$ BF

Totaal = $41.875 + 251.250 + 20.937 = 314.062$ BF of € 7.785,39

E. De derde, de vierde, de vijfde en de zevende

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

Bij inbreuk op artikel 200 van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taxes zoals gewijzigd bij artikel 9 van het K.B. nr. 63 van 28 november 1939 (B.S. van 1 december 1939) en bij artikel 8 der wet van 14 augustus 1947 (B.S. van 17 december 1947),

alsook bij inbreuk op de artikelen 1 en 8 van het K.B. van 14 december 1959 (B.S. van 4 januari 1960) waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken

aanplakbrieven te hebben behouden en of enig ander visueel reclame- of publiciteitsmiddel te hebben gebruikt:

- hetzij op toeristische verkeerswegen door de Koning aangewezen;

- hetzij op enige plaats zodra zij vanaf die verkeerswegen herkenbaar zijn; en dit buiten de gevallen waarin het aanbrengen van aanplakbrieven en andere visuele reclame- of publiciteitsmiddelen is toegelaten ingevolge artikelen 1 tweede lid, 2, 3, 3 bis en 6 van voormeld K.B. van 14 december 1959,

namelijk: een reclamebord te hebben behouden op het grondgebied van de gemeente

bedoeld reclamebord zijnde aldus aangebracht op enige plaats langs een door de Koning aangewezen toeristische verkeersweg, als dusdanig aangewezen zijnde bij artikel 1, 2° van het K.B. van 8 januari 1958 houdende bepaling van de toeristische verkeerswegen waarvoor regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken (B.S. van 26/2/1958)

te

- de vierde, de vijfde en de zevende:

minstens in de periode van 01.04.1998 (st 5) tot 01.07.1999

- de derde, de vierde, de vijfde en de zevende:

in de periode van 02.07.1999 tot 31.12.2005

tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring in dossier OK 5 de derde van een bedrag van € 65.792,92, de zevende van een bedrag van € 60.517 zijnde hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, hetzij inkomsten uit belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

- de derde):

Huuropbrengst: 408.320 BF per jaar (st 82)
02.07.1999 tot 31.12.1999 = 408.320 BF : 2 = 204.160 BF
01.01.2000 tot 31.12.2005 = 408.320 BF x 6 = 2.449.920 BF
Totaal = 204.160 BF + 2.449.920 BF = 2.654.080 BF of € 65.792,92

- de zevende):

Huuropbrengst = 315.000 BF (st 83)
01.04.1998 tot 31.12.1998 = 315.000 x 9/12 = 236.250 BF
01.01.1999 tot 31.12.2005 = 315.000 x 7 = 2.205.000 BF
Totaal = 236.250 + 2.205.000 = 2.441.250 BF of € 60.517

F. De derde, de vierde, de vijfde,

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, to de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand he

misdrijf niet kon gepleegd worden

Bij inbreuk op artikel 200 van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taxes zoals gewijzigd bij artikel 9 van het K.B. nr. 63 van 28 november 1939 (B.S. van 1 december 1939) en bij artikel 8 der wet van 14 augustus 1947 (B.S. van 17 december 1947),

alsook bij inbreuk op de artikelen 1 en 8 van het K.B. van 14 december 1959 (B.S. van 4 januari 1960) waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken

aanplakbrieven te hebben behouden en of enig ander visueel reclame- of publiciteitsmiddel te hebben gebruikt:

- hetzij op toeristische verkeerswegen door de Koning aangewezen;
- hetzij op enige plaats zodra zij vanaf die verkeerswegen herkenbaar zijn; en dit buiten de gevallen waarin het aanbrengen van aanplakbrieven en andere visuele reclame- of publiciteitsmiddelen is toegelaten ingevolge artikelen 1 tweede lid, 2, 3, 3 bis en 6 van voormeld K.B. van 14 december 1959,

namelijk : een reclamebord te hebben behouden op het grondgebied van de gemeente

bedoeld reclamebord zijnde aldus aangebracht op enige plaats langs een door de Koning aangewezen toeristische verkeersweg, als dusdanig aangewezen zijnde bij artikel 1, 1° van het K.B. van 5 december 1957 houdende bepaling van de landschappen waarvoor regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken (B.S. van 28/2/1958)(bijlage punt 19 van Oost-Vlaanderen)

- de vierde, de vijfde en

te in de periode van 01.01.1999 tot 01.07.1999

- de derde, de vierde, de vijfde en

te in de periode van 02.07.1999 tot 31.12.2002 (st 113)

- de derde, de vierde, de vijfde,

te in de periode van 01.01.2003 tot 31.12.2005

tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring in dossier OK 6 de derde van een bedrag van € 72.508,85, de achtste van een bedrag van € 6.000, de negende van een bedrag van € 2.974,72 zijnde hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, hetzij inkomsten uit belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

- de derde):

Geschatte jaarlijks brutoopbrengst = 450.000 BF forfaitair

02.07.1999 tot 31.12.1999 = 450.000 BF : 2 = 225.000 BF
01.01.2000 tot 31.12.2005 = 450.000 x 6 = 2.700.000 BF
Totaal = 225.000 + 2.700.000 = 2.925.000 BF of € 72.508,85

G. De derde, de vierde, de vijfde en

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

Bij inbreuk op artikel 200 van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taxes, zoals gewijzigd bij artikel 9 van het K.B. nr. 63 van 28 november 1939 (B.S. van 1 december 1939) en bij artikel 8 der wet van 14 augustus 1947 (B.S. van 17 december 1947), alsook bij inbreuk op de artikelen 4, 5 en 8 van het K.B. van 14 december 1959 (B.S. van 4 januari 1960) waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken,

buiten de gevallen waarin het aanbrengen van aanplakbrieven en andere visuele reclame- of publiciteitsmiddelen is toegelaten ingevolge artikelen 4, c in fine, 5 en 6 van voormeld K.B. van 14 december 1959, aanplakbrieven en/of andere visuele reclame- of publiciteitsmiddelen te hebben aangebracht :

- hetzij op of aan weerszijden van sommige door de Koning bepaalde verkeerswegen, en herkenbaar vanaf die wegen;

namelijk: een reclamebord te hebben behouden op het grondgebied van de gemeente

bedoeld reclamebord zijnde aldus aangebracht op enige plaats langs een door de Koning aangewezen toeristische verkeersweg, als dusdanig aangewezen zijnde bij artikel 1, 1° van het K.B. van 1 maart 1960 houdende bepaling van de verkeerswegen waarvoor regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken (B.S. van 10/06/1960)

te in de periode van 02.07.1999 tot 31.12.2005

tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring in dossier OK 7 de derde van een bedrag van € 17.595,50, de tiende van een bedrag van € 8.056,49 zijnde hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, hetzij inkomsten uit belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

- de derde):

Opbrengst per jaar voor de twee panelen : € 2.707 (st 20)

02.07.1999 tot 31.12.1999 = € 1.353,5

01.01.2000 tot 31.12.2005 = 2.707 x 6 = € 16.242

Totaal = 1.353,5 + 16.242 = € 17.595,5

H. De derde, de vierde en de vijfde

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden

Bij inbreuk op de artikelen, 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit in casu :

op het terrein, gelegen te _____ ten kadaster
gekend onder _____ in eigendom toebehorende aan _____

het plaatsen van 2 verlichte publiciteitspanelen van elk 36 m²

te _____ in een periode van 09.06.2004 (st 28) tot 20.08.2004 (st 28)

met de omstandigheid dat wat de derde, de vierde en de vijfde betreft het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop te huu zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersonen optreden bij de uitoefening van hun beroep namelijk het beroepshalve plaatsen en behouden van reclamepanelen

tevens gedagvaard teneinde de derde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring in dossier OK 8 van een bedrag van € 6.666,66 zijnde hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld hetzij inkomsten uit belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag)

Forfaitair geschatte opbrengst = € 5.000 per jaar
01.09.2004 tot 31.12.2004 = 5.000 x 4/12 = € 1.666,66
01.01.2005 tot 31.12.2005 = € 5.000
Totaal : 1.666,66 + 5.000 = € 6.666,66

I. De derde, de vierde en de vijfde

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand he

misdrijf niet kon gepleegd worden

Bij inbreuk op artikel 200 van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taxes, zoals gewijzigd bij artikel 9 van het K.B. nr. 63 van 28 november 1939 (B.S. van 1 december 1939) en bij artikel 8 der wet van 14 augustus 1947 (B.S. van 17 december 1947),
alsook bij inbreuk op de artikelen 4, 5 en 8 van het K.B. van 14 december 1959 (B.S. van 4 januari 1960) waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken,

buiten de gevallen waarin het aanbrengen van aanplakbrieven en andere visuele reclame- of publiciteitsmiddelen is toegelaten ingevolge artikelen 4, c in fine, 5 en 6 van voormeld K.B. van 14 december 1959, aanplakbrieven en/of andere visuele reclame- of publiciteitsmiddelen te hebben aangebracht :

- *hetzij op of aan weerszijden van sommige door de Koning bepaalde verkeerswegen, en herkenbaar vanaf die wegen;*

namelijk: een reclamebord te hebben behouden op het grondgebied van de gemeente

bedoeld reclamebord zijnde aldus aangebracht op enige plaats langs een door de Koning aangewezen toeristische verkeersweg,
als dusdanig aangewezen zijnde bij artikel 1, 1° van het K.B. van 1 maart 1960 houdende bepaling van de verkeerswegen waarvoor regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken (B.S. van 10/06/1960)

te in de periode van 02.07.1999 tot 31.12.2005

tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring in dossier OK 9 de derde van een bedrag van € 8.125 zijnde hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, hetzij inkomsten uit belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

Forfaitair geschatte opbrengst = € 1.250 per jaar

02.07.1999 tot 31.12.1999 = 1.250 : 2 = € 625

01.01.2000 tot 31.12.2005 = € 1.250 x 6 = € 7.500

Totaal = 625 + 7.500 = € 8.125

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Gent van 26 juni 2006, 19de kamer, rechtdoende op tegenspraak ten aanzien van de voor het Hof inzake zijnde partijen, werd als volgt beslist:

Verbeterd en vult de dagvaarding aan als volgt:

1. In de tenlasteleggingen A, B, C, D, E, F, G en I moet als datum van het Belgisch Staatsblad waarin de wet van 14 augustus 1947 (waarvan art. 8 het art. 200 van het Wetboek van met zegel gelijkgestelde takser wijzigd) werd bekendgemaakt, "17 september 1947" worden vermeld in plaats van "17 december 1947".

2. In de tenlastelegging A moet *"als dusdanig aangewezen bij artikel 1 van het K.B. van 8 januari 1958"* aangevuld worden als volgt: *"als dusdanig aangewezen bij artikel 1, 3°, van het K.B. van 8 januari 1958"*;
3. In de tenlastelegging E wordt in de zinsnede *"namelijk: een reclamebord te hebben behouden"* het woord *"reclamebord"* vervangen door *"een reclamebord bestaande uit 4 panelen, driezijdig opgesteld,"*;
4. In de tenlastelegging G:
 - wordt de alinea *"namelijk: een reclamebord te hebben behouden op het grondgebied van de gemeente"* vervangen door *"namelijk: twee reclameborden, het ene aangebracht aan de rechterzijgevel en het andere aan de linkerkant en steunend op palen, te hebben behouden, aanplakbrieven te hebben aangebracht en te hebben behouden op het grondgebied van de gemeente"*
 - worden de woorden *"bedoeld reclamebord zijnde aldus aangebracht op enige plaats langs een door de Koning aangewezen toeristische verkeersweg,"* vervangen door de woorden : *"bedoelde reclameborden zijnde aldus aangebracht op of aan weerszijden van een door de Koning bepaalde verkeersweg, en herkenbaar vanaf die wegen zoals bedoeld in art. 4, onder c), van het vermelde K.B. van 14 december 1959"*;
5. In de tenlastelegging I:
 - wordt de alinea *"namelijk: een reclamebord te hebben behouden op het grondgebied van de gemeente"* vervangen door *"namelijk: een reclamebord te hebben behouden, aanplakbrieven te hebben aangebracht en te hebben behouden op het grondgebied van de gemeente"*
 - worden de woorden *"bedoeld reclamebord zijnde aldus aangebracht op enige plaats langs een door de Koning aangewezen toeristische verkeersweg,"* vervangen door de woorden : *"bedoelde reclameborden zijnde aldus aangebracht op of aan weerszijden van een door de Koning bepaalde verkeersweg, en herkenbaar vanaf die wegen zoals bedoeld in art. 4, onder c), van het vermelde K.B. van 14 december 1959"*

Ten aanzien van

Spreekt de beklaagde vrij van de tenlastelegging C voor wat betreft de periode van 25 februari 2003 tot 18 juli 2003.

Spreekt de beklaagde vrij van de tenlastelegging E voor wat betreft de niet naar de gerichte zijde van het reclamebord.

Verleent ontslag van rechtsvervolging voor de tenlastelegging G voor wat betreft het behoud van het reclamebord en het behoud van aanplakbrieven spreekt de beklaagde vrij van de tenlastelegging in zoverre zij betrekking heeft op het reclamebord op de rechterzijgevel, verklaart de tenlastelegging bewezen wat betreft het aanbrengen van aanplakbrieven op het reclamebord op palen aan de linkerkant van de woning.

Verleent ontslag van rechtsvervolging voor de tenlastelegging I voor wat betreft het behoud van het reclamebord en het behoud van aanplakbrieven; verklaart de tenlastelegging bewezen wat betreft het aanbrengen van aanplakbrieven.

Veroordeelt de beklaagde | voor de – in de mate zoals hierboven gepreciseerd – bewezen verklaarde tenlasteleggingen, A, B, C, D, E, F, G, H en I samen tot een geldboete van € 10.000.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op € 55.000.

Beveelt overeenkomstig artikel 42-3° en 43bis Strafwetboek de bijzondere verbeurdverklaring van € 110.767,81, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, bedrag dat in beslag werd genomen op rekening op naam van | bij

Zegt voor recht dat het beslag ter plaatse dat betrekking heeft op een bedrag van € 197.801,29, gestort op rekening nr. : van | voor het overige geheven wordt.

Zegt dat deze beklaagde verplicht is een bedrag van € 25, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op € 137,50, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Legt aan deze beklaagde eveneens een vergoeding op van € 25 met toepassing van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Ten aanzien van

Spreekt de beklaagde vrij van de tenlastelegging C voor wat betreft de periode van 25 februari 2003 tot 18 juli 2003.

Spreekt de beklaagde vrij van de tenlastelegging E voor wat betreft de niet naar de gerichte zijde van het reclamebord.

Verleent ontslag van rechtsvervolging voor de tenlastelegging G voor wat betreft het behoud van het reclamebord en het behoud van aanplakbrieven spreekt de beklaagde vrij van de tenlastelegging in zoverre zij betrekking heeft op het reclamebord op de rechterzijgevel, verklaart de tenlastelegging bewezen wat betreft het aanbrengen van aanplakbrieven op het reclamebord op palen aan de linkerkant van de woning.

Verleent ontslag van rechtsvervolging voor de tenlastelegging I voor wat betreft het behoud van het reclamebord en het behoud van aanplakbrieven verklaart de tenlastelegging bewezen wat betreft het aanbrengen van aanplakbrieven.

Spreekt de beklaagde vrij van de tenlasteleggingen A, C, D, E, F, G en I in zoverre zij betrekking hebben op een periode vóór 15 oktober 1999.

Veroordeelt de beklaagde voor de – in de mate zoals hierboven gepreciseerd – bewezen verklaarde tenlasteleggingen, A, B, C, D, E, F, G, H en I samen tot een hoofdgevangenisstraf van 4 maanden, met gewoon uitstel voor een duur van 3 jaar en tot een geldboete van € 2.000.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op € 11.000.

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Zegt dat deze beklaagde verplicht is een bedrag van € 25, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op € 137,50, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Legt aan deze beklaagde eveneens een vergoeding op van € 25 met toepassing van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Ten aanzien van

Spreekt de beklaagde vrij van de tenlastelegging C voor wat betreft de periode van 25 februari 2003 tot 18 juli 2003.

Spreekt de beklaagde vrij van de tenlastelegging E voor wat betreft de niet naar de gerichte zijde van het reclamebord.

Verleent ontslag van rechtsvervolging voor de tenlastelegging G voor wat betreft het behoud van het reclamebord en het behoud van aanplakbrieven spreekt de beklaagde vrij van de tenlastelegging in zoverre zij betrekking heeft op het reclamebord op de rechterzijgevel, verklaart de tenlastelegging bewezen wat betreft het aanbrengen van aanplakbrieven op het reclamebord op palen aan de linkerkant van de woning.

Verleent ontslag van rechtsvervolging voor de tenlastelegging I voor wat betreft het behoud van het reclamebord en het behoud van aanplakbrieven verklaart de tenlastelegging bewezen wat betreft het aanbrengen van aanplakbrieven.

Veroordeelt de beklaagde voor de – in de mate zoals hierboven gepreciseerd – bewezen verklaarde tenlasteleggingen, A, B, C, D, E, F, G, H en I samen tot een hoofdgevangenisstraf van 4 maanden, met gewoon uitstel voor een duur van 3 jaar en tot een geldboete van € 2.000.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op € 11.000.

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Zegt dat deze beklaagde verplicht is een bedrag van € 25, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op € 137,50, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Legt aan deze beklaagde eveneens een vergoeding op van € 25 met toepassing van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Ten aanzien van

Spreekt de beklaagde vrij van de tenlastelegging E voor wat betreft de periode van 1 april 1998 tot 27 april 1998 en voor wat betreft de niet naar de gerichte zijde van het reclamebord.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlastelegging B (voor wat betreft de periode van 14 april 2001 tot 6 april 2005) tot een geldboete van € 30.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op € 165.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 8 dagen.

Beveelt overeenkomstig artikel 42-3° en 43bis Strafwetboek, de bijzondere verbeurdverklaring van € 39.910,86, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van wat betreft tweederden van de uitgesproken bijzondere verbeurdverklaring van € 39.910,86 zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat deze beklaagde verplicht is een bedrag van € 25, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op € 137,50, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Legt aan deze beklaagde eveneens een vergoeding op van € 25 met toepassing van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk

Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Wat betreft de verwijdering van de reclameborden:

Beveelt de verwijdering van de wederrechtelijk geplaatste reclameborden die het voorwerp uitmaken van de tenlasteleggingen A, B, E, F en I.

Wat betreft de herstellvordering (tenlastelegging H)

Zegt dat de vordering tot uitvoering van aanpassingswerken zonder voorwerp is geworden.

De gerechtskosten

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op € 309,54.

Veroordeelt de beklaagde tot haar kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op € 7,84.

Veroordeelt de beklaagde tot zijn kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op € 7,84.

Veroordeelt de beklaagde tot zijn kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op € 15,68.

Veroordeelt de tien beklaagden hoofdelijk tot de overige kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op € 278,18.

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 7/07/2006 door de 3de, 4de en 5de beklaagde, gevolgd door het openbaar ministerie tegen hen.
- 10/07/2006 door de 7de beklaagde, gevolgd door het openbaar ministerie tegen deze beklaagde.

*

*

*

Het Hof hoorde op de openbare terechtzitting in het Nederlands:

in haar middelen van verdediging bij monde van haar lasthebber ad hoc, meester Erik Vanden Brande, advocaat aan de balie te Brussel,

in zijn middelen van verdediging bij monde van meester Geert Defreyne, advocaat aan de balie te Gent,

in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester Filip Mertens, advocaat aan de balie te Gent,

in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester Dirk Martens, advocaat aan de balie te Gent,

het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van Ria Mortier, advocaat-generaal.

* * *

1. De beroepen werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Zij zijn ontvankelijk.

De beslissingen van de eerste rechter over de strafvordering tegen de oorspronkelijke beklaagden , , de en zijn er niet door bestreden.

2.1. De eerste rechter heeft terecht de telastleggingen A, B, C, D, E en F verbeterd zoals hiervoor vermeld. Voor elke verbeterde telastlegging geldt dat zij betrekking heeft op hetzelfde feit als datgene dat er in de oorspronkelijke dagvaarding aan ten grondslag ligt. De beklaagden hebben zich erop verdedigd.

2.2. Wat betreft de verbetering van de telastleggingen G en I is het Hof van oordeel dat de feiten die aan deze telastleggingen, zoals verbeterd door de eerste rechter, ten grondslag liggen niet dezelfde feiten zijn als deze die er in de oorspronkelijke dagvaarding aan ten grondslag liggen.

De vermelding in de oorspronkelijke dagvaarding van telkens één jarenlange periode waarop deze telastleggingen betrekking hebben wijst erop dat enkel het "behoud" van de reclameborden, respectievelijk één reclamebord, wordt beoogd en niet het aanbrengen van aanplakbrieven er het behouden ervan. De telastleggingen G en I dienen dan ook te worden verbeterd zoals de eerste rechter deed evenwel zonder de toevoeging van "aanplakbrieven te hebben aangebracht en te hebben behouden". De aldus verbeterde telastleggingen G en I hebben ieder betrekking op hetzelfde feit als datgene dat er in de oorspronkelijke dagvaarding aan ten grondslag ligt en de betrokken beklaagden hebben zich erop verdedigd.

3. De in de verbeterde telastleggingen te last gelegde feiten maken nog steeds misdrijven uit.

Sedert de inwerkingtreding op 1 januari 2007 van art.2 van de Wet van 19 december 2006 tot omvorming van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen tot het Wetboek diverse rechten en taksen, tot opheffing van het Wetboek der zegelrechten en houdende verscheidene

andere wetswijzigingen is het wel zo dat de wet van 2 maart 1927 waarvan het art.200, vermeld in de telastleggingen A, B, C, D, E, F, G en I, deel uitmaakt, niet langer "Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen" heet maar "Wetboek diverse rechten en taksen".

4. De redenen vermeld door de eerste rechter onder randnummer 7 (pagina 16) om niet in te gaan op de vraag van de beklaagde tot uitstel van de behandeling van de zaak gelden onverminderd voor het Hof. Het Hof maakt deze redenen hier tot de zijne.

5. Korthedshalve verwijst het Hof naar de overwegingen van de eerste rechter onder "de feiten en hun kwalificatie – algemeen" in de randnummers 8 en 9 en maakt deze hier ook tot de zijne (waarbij "zijgeval" moet worden gelezen als "zijgevel").

6.1. Gelet op de gegevens van het vooronderzoek en de behandeling op de terechtzitting van het Hof is de telastlegging A, zoals nader omschreven in de oorspronkelijke dagvaarding en door de eerste rechter verbeterd, lastens de beklaagden ; en bewezen voor de onderscheiden periodes nader aangehaald in deze telastlegging, behoudens wat de beklaagde betreft voor de periode vóór 15 oktober 1999.

Het Hof maakt de overwegingen in de randnummers 10 tot en met 12 van het bestreden vonnis hier tot de zijne.

Het publiciteitsbord werd op 14 december 2006 verwijderd.

6.2. Gelet op de gegevens van het vooronderzoek en de behandeling op de terechtzitting van het Hof is de telastlegging B, zoals nader omschreven in de oorspronkelijke dagvaarding en door de eerste rechter verbeterd lastens de beklaagden ; en bewezen.

Het Hof maakt de overwegingen in de randnummers 14 tot en met 18 van het bestreden vonnis hier tot de zijne.

De verkregen vergunning, ook zo zij als "bouwvergunning" wordt beschouwd, doet geen afbreuk aan het verbod voortvloeiend uit de in deze telastlegging vermelde bepalingen. De toestand qua omvang en plaats van de publiciteit was niet van die aard dat één van de uitzonderingen gold op het algemeen verbod waarvoor de Minister of zijn gevolmachtigde vergunning in het kader van deze bepalingen zou hebben kunnen verlenen. Een bouwvergunning afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente in het kader van de wetgeving inzake de ruimtelijke ordening en stedenbouw is hieraan vreemd.

Voor personen als deze beklaagden, die jarenlang dagelijks beroepshalve actief waren in de sector van de publiciteit in open ruimte was het bekomen van de vergunning afgeleverd door het college, ook samen beschouwd met een gedoogbeleid, zo dit er al zou zijn geweest, niet van aard onoverwinnelijke dwaling te doen ontstaan.

6.3. Gelet op de gegevens van het vooronderzoek en de behandeling op de terechtzitting van het Hof is de telastlegging C, zoals nader omschreven in de oorspronkelijke dagvaarding en door de eerste rechter verbeterd lastens de beklaagden ; en bewezen behoudens voor zover zij betrekking heeft op een periode na 24 februari 2003 (het publiciteitsbord werd immers op 25 februari 2003 verwijderd) en

gelden. Of de borden over een ononderbroken afstand van meer dan 100 m vanaf de N 60 herkenbaar zijn is, zoals de eerste rechter overwoog, derhalve ook niet relevant. Enkel de publiciteit zichtbaar op voormelde foto 1 kan, gezien haar plaatsing op het terrein, niet worden beschouwd als zijnde geplaatst "langs" de N 60 maar is te beschouwen als geplaatst langs de Oude Eedstraat.

Het Hof maakt de motieven door de eerste rechter aangehaald in de randnummers 27, 28 en 29, behoudens de laatste alinea, hier tot de zijne.

6.5.3. De vergunning in 1989 verleend door het college van burgemeester en schepenen van Nazareth betreft duidelijk niet de publiciteitsborden waarop de verbeterde telastlegging E betrekking heeft. Deze laatste heeft betrekking op borden die anders zijn ingeplant en andere afmetingen hebben. De vergunning hield geen toestemming in om, zo de vergunde reclame-inrichting om een of andere reden moest worden verwijderd, elders op het terrein andere reclameborden aan te brengen met miskenning van het verbod voortvloeiend uit het bepaalde in art.200 van de *Wet van de met het zegel gelijkgestelde taksen*, thans *Wetboek diverse rechten en taksen*. Het Hof maakt de overwegingen van de eerste rechter in randnummer 30 van het bestreden vonnis hier eveneens tot de zijne.

Deze vergunning is op zichzelf beschouwd of samen met andere omstandigheden, zoals de gegevens van het huurcontract, niet van aard het bestaan van onoverwinnelijke dwaling bij een van de betrokken beklagden enigszins geloofwaardig te maken. Dit geldt inderdaad ook voor de beklagde Dirk Robbens, die zich er ook terdege rekenschap kon van geven dat de vergunning van 1989 niet de reclame-inrichting betrof waarop de telastlegging E betrekking heeft. Hij kon ongetwijfeld vaststellen dat de publiciteit waarop deze telastlegging in de mate dat zij bewezen werd verklaard geplaatst was langs de N 60, die een landschap begrenst en een toeristische weg is, en dat enige uitzondering op het verbod die deze publiciteit zou veroorloven in het kader van voormeld art.200 en de uitvoeringsbesluiten mits een daartoe verleende vergunning niet voorhanden was. Het Hof is van oordeel dat ook de beklagde Robbens handelde in strijd met wat een normaal zorgvuldige en vooruitziende persoon, geplaatst in dezelfde feitelijke omstandigheden zou hebben gedaan.

6.5.4. Noch art.8 van het K.B. van 14 december 1959, noch enige andere wettelijke bepaling, brengt mee dat de beklagde Robbens niet als (mede)dader in de zin van art. 66 van het Strafwetboek zou mogen worden beschouwd en mee schuldig worden geacht, nu hij door het ter beschikking stellen en blijven stellen van de grond voor de plaatsing van de verboden publiciteit zodanige hulp heeft verleend dat het wanbedrijf niet zonder zijn bijstand had kunnen gepleegd worden. Dat hij in de periode waarop deze telastlegging betrekking heeft effectief iets zou ondernomen hebben om het behoud van de reclame-inrichting langs de N 60 te doen ophouden blijkt helemaal niet.

6.6. Gelet op de gegevens van het vooronderzoek en de behandeling op de terechtzitting van het Hof is de telastlegging F, zoals nader omschreven in de oorspronkelijke dagvaarding en door de eerste rechter verbeterd, lastens de beklagden nv Belgoposter, Laurent en Verheyen bewezen, behoudens wat de beklagde Laurent betreft voor de periode vóór 15 oktober 1999.

6.7. De telastlegging G zoals hiervoor onder 2.2 verbeterd is niet bewezen. Vooreerst is niet aangetoond dat de publiciteit op de rechter zijgevel, principieel toegestaan, zou zijn aangebracht in omstandigheden dat zij toch niet was toegestaan krachtens het bepaalde in art.5, 1° van het K.B. van 14 december 1959.

Verder is het "behouden" van het publiciteitsbord op palen geplaatst aan de linkerkant van de woning niet strafbaar gesteld door voormeld art.5 dat betrekking heeft op sommige door de Koning bepaalde verkeerswegen, zoals ter zake het geval is, in tegenstelling tot hetgeen is bepaald in art.1 van het besluit dat van toepassing is in landschappen en op toeristische verkeerswegen. Enkel het periodiek aanbrengen van publiciteit op dit bord aan de linkerkant was desgevallend strafbaar, maar zoals hiervoor onder 2.2 overwogen heeft de vervolging daarop geen betrekking.

Voor de verbeterde telastlegging G dienen de beklaagden nv Belgoposter, Laurent en Verheyen te worden vrijgesproken.

6.8.1. Gelet op de gegevens van het vooronderzoek en de behandeling op de terechtzitting van het Hof is de telastlegging H, zoals nader omschreven in de oorspronkelijke dagvaarding, lastens de beklaagden nv Belgoposter, Laurent en Verheyen bewezen, dit met inbegrip van de in de oorspronkelijke dagvaarding vermelde verzwarende omstandigheid.

De tijdelijke stedenbouwkundige vergunning afgeleverd op 24 december 2003 vermeldt uitdrukkelijk de bijzondere voorwaarde dat de oppervlakte van de beide panelen diende te worden beperkt tot 16 m² elk. Voor het plaatsen van twee borden van elk 36 m² beschikte de nv Belgoposter derhalve niet over de vereiste vergunning.

De vermelding op het stuk uitgaande van de stad Gent met als titel "stedenbouwkundige vergunning – mededeling(*)" (stuk 30 kaft OK 8) bevat geen materiële vergissing en was niet van aard de beklaagden te misleiden: de betiteling van de werken waarvoor vergunning werd verleend als "plaatsen van een werfafsluiting en twee verlichte publiciteitspanelen van 36 m²" verwijst enkel naar de omschrijving van de werken zoals in de vergunningsaanvraag vermeld, maar zegt niets over de bijzondere voorwaarden van de verleende vergunning; de mededeling verwijst overigens naar de vergunning en het bijhorende dossier die op de werf ter beschikking moeten liggen. Zo een en ander voor een buitenstaander al verwarrend kan overkomen dan was dit voor de voornoemde beklaagden, handelend als professionelen vertrouwd met het vergunningssysteem, niet van aard tot onoverwinnelijke dwaling aanleiding te geven; het nagaan van de bijzondere vergunningsvoorwaarden zoals weergegeven in de stedenbouwkundige vergunning is essentieel; de beklaagden hebben zich ongetwijfeld rekenschap gegeven van het feit dat de werken waarvoor een vergunning werd aangevraagd slechts werden toegestaan voor zover de panelen beperkt werden tot maximum 16 m² elk. Volledigheidshalve kan worden aangestipt dat helemaal niet blijkt dat de vergunning zelf een materiële vergissing zou bevatten en 16 m² zou moeten worden gelezen als 36 m², vermits in deze laatste veronderstelling er helemaal geen aanleiding zou zijn geweest om een bijzondere voorwaarde in te lassen met betrekking tot de maximum oppervlakte.

6.8.2. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent vorderde bij wijze van herstelmaatregel krachtens art.149 van het *Decree houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999* de

uitvoering van aanpassingswerken erin bestaande de panelen te herleiden tot de vergunde oppervlakte van elk maximum 16 m²; de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur sloot zich bij deze vordering aan en vroeg tevens de verbeurte van een dwangsom bij niet naleving van het bevel tot uitvoering van de aanpassingswerken.

Deze herstellvorderingen zijn niet langer gegrond vermits de termijn van twee jaar waarvoor de tijdelijke vergunning werd verleend inmiddels is verstreken. Terecht oordeelde de eerste rechter dat voor zover de reclamepanelen thans nog ter plaatse zouden staan dit het gevolg is van een andere inbreuk waarvoor hij niet was gevat; dit geldt nu evenzeer voor het Hof.

6.9. De telastlegging I, zoals hiervoor onder 2.2 verbeterd, is niet bewezen. Vooreerst is niet aangetoond dat de publiciteit op de zijgevel, principieel toegestaan, zou zijn aangebracht in omstandigheden dat zij toch niet was toegestaan krachtens het bepaalde in art.5, 1° van het K.B. van 14 december 1959.

Verder is het "behouden" van het reclamepaneel op de zijgevel van de woning niet strafbaar gesteld door voormeld art.5 dat betrekking heeft op sommige door de Koning bepaalde verkeerswegen, zoals ter zake het geval is, in tegenstelling tot hetgeen is bepaald in art.1 van het besluit dat van toepassing is in landschappen en op toeristische verkeerswegen. Enkel het periodiek aanbrengen van publiciteit op dit bord was desgevallend strafbaar in het kader van voormeld art.200 en het K.B. van 14 december 1959, maar zoals hiervoor onder 2.2 overwogen heeft de vervolging daarop geen betrekking. Volledigheidshalve kan worden aangestipt dat deze telastlegging ook geen betrekking heeft op het al dan niet naleven van de vergunningsplicht krachtens de stedenbouwwetgeving.

Voor de verbeterde telastlegging I dienen de beklaagden nv Belgoposter, Laurent en Verheyen te worden vrijgesproken.

7. Met betrekking tot de bewezen verklaarde telastleggingen handelde de beklagde nv Belgoposter door het persoonlijk toedoen van de beklagden Marc Laurent (vanaf 15 oktober 1999) en Guy Verheyen, die beiden binnen de vennootschap dienden in te staan voor de naleving van het verbod tot het aanbrengen en behouden van de publiciteit voortvloeiend uit art. 200 van het *Wetboek op de met het zegel gelijkgestelde taksen* en het uitvoeringsbesluit van 14 december 1959.

Het Hof maakt hier de overwegingen van de eerste rechter in randnummer 55 tot de zijne.

Deze beide natuurlijke personen handelden ter zake bewust en buiten elke dwang, dit is wetens en willens; zoals hiervoor overwogen maken zij het bestaan van de ingeroepen schulditsluitingsgrond van onoverkomelijke dwaling niet enigszins geloofwaardig.

8.1. De feiten ten grondslag liggend aan de telastleggingen A, B, C, D, E, F en H, in de mate dat zij lastens de beklagde nv Belgoposter bewezen worden verklaard, zijn in hoofde van deze beklagde de uiting van een zelfde strafbare gedraging en maken slechts één misdrijf uit, waarop één straf dient te worden toegepast, de zwaarste zijnde deze bepaald in het *Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999*.

8.2. De beklagde nv Belgoposter heeft wetens en willens geruime tijd publiciteit gevoerd op diverse plaatsen waar dit verboden was; zij plaatste publiciteitsborden zonder de vereiste stedenbouwkundige vergunning. Hierbij had zij, die zeker als professioneel ter zake beter moest weten, slechts oog voor het eigen belang zonder rekening te houden met het belang van de maatschappij bij de naleving van de betrokken voorschriften. De hierna uitgesproken geldboete is daarom passend; slechts deze boete is van aard haar tot het besef te brengen dat herhaling uit den boze zou zijn en zij er uiteindelijk geen voordeel bij heeft te kiezen voor het negeren van een verbod tot het aanbrengen of behouden van aanplakbrieven of enig ander visueel reclamemiddel te gebruiken eerder dan het verbod na te leven, wat zij in de periodes waarop de bewezen telastleggingen betrekking hebben duidelijk wel deed.

Bij de bestraffing houdt het Hof er rekening mee dat deze beklagde het misdrijf pleegde deels vóór, deels na 1 maart 2004 zodat de geldboete dient te worden uitgedrukt in euro en verhoogd met 45 opeccimes.

9.1. De feiten ten grondslag liggend aan de telastleggingen A, B, C, D, E, F en H, in de mate dat zij lastens de beklagde Marc Laurent bewezen worden verklaard, zijn in hoofde van deze beklagde de uiting van een zelfde strafbare gedraging en maken slechts één misdrijf uit, waarop één straf dient te worden toegepast, de zwaarste zijnde deze bepaald in het *Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999*.

9.2. De beklagde Marc Laurent heeft wetens en willens geruime tijd publiciteit gevoerd op diverse plaatsen waar dit verboden was; hij liet publiciteitsborden plaatsen zonder de vereiste stedenbouwkundige vergunning. Hierbij had hij, die zeker als professioneel ter zake beter moest weten, slechts oog voor het eigen belang en dat van de rechtspersoon zonder rekening te houden met het belang van de maatschappij bij de naleving van de betrokken voorschriften. De hierna uitgesproken geldboete is daarom passend; slechts deze boete is van aard hem tot het besef te brengen dat herhaling uit den boze zou zijn.

Bij de bestraffing houdt het Hof er rekening mee dat deze beklagde het misdrijf pleegde deels vóór, deels na 1 maart 2004 zodat de geldboete dient te worden uitgedrukt in euro en verhoogd met 45 opeccimes.

10.1. De feiten ten grondslag liggend aan de telastleggingen A, B, C, D, E, F en H, in de mate dat zij lastens de beklagde Guy Verheyen bewezen worden verklaard, zijn in hoofde van deze beklagde de uiting van een zelfde strafbare gedraging en maken slechts één misdrijf uit, waarop één straf dient te worden toegepast, de zwaarste zijnde deze bepaald in het *Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999*.

10.2. De beklagde Guy Verheyen heeft wetens en willens geruime tijd publiciteit gevoerd op diverse plaatsen waar dit verboden was; hij liet publiciteitsborden plaatsen zonder de vereiste stedenbouwkundige vergunning. Hierbij had hij, die zeker als professioneel ter zake beter moest weten, slechts oog voor het eigen belang en dat van de rechtspersoon zonder rekening te houden met het belang van de maatschappij bij de naleving van de betrokken voorschriften. De hierna uitgesproken geldboete

is daarom passend; slechts deze boete is van aard hem tot het besef te brengen dat herhaling uit den boze zou zijn.

Bij de bestraffing houdt het Hof er rekening mee dat deze beklaagde het misdrijf pleegde deels vóór, deels na 1 maart 2004 zodat de geldboete dient te worden uitgedrukt in euro en verhoogd met 45 opdecimes.

11. Een veroordeling ter zake is voor de beklaagde niet van aard zijn sociale declassering mee te brengen of enige sociale reclassering in het gedrang te brengen. Het Hof gaat daarom niet in op zijn vraag tot opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Ook deze beklaagde ging bewust en buiten elke dwang jarenlang in tegen het verbod tot het aanbrengen en behouden van publiciteit zonder oog te hebben voor het algemeen belang; hij liet zijn eigen financieel belang hierbij voorgaan. De hierna uitgesproken effectieve geldboete is daarom noodzakelijk.

Het Hof houdt bij de bestraffing rekening met het feit dat deze beklaagde het misdrijf pleegde deels vóór, deels na 1 maart 2004 zodat de geldboete dient te worden uitgedrukt in euro en verhoogd met 45 opdecimes.

12. Het openbaar ministerie vordert lastens de beklaagde de bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen rechtstreeks uit het misdrijf verkregen.

Deze vordering kan niet worden ingewilligd voor zover zij de niet bewezen telastleggingen G en I betreft of niet bewezen onderdelen van de telastleggingen C en E betreft.

Het onderzoek heeft geen gegevens aan het licht gebracht die de gegevens ontkrachten verstrekt door de ; volgens dewelke de misdrijven omschreven in de telastleggingen B en C, in de mate dat deze laatste bewezen werden verklaard, geen vermogensvoordelen hebben opgeleverd.

Het zou niet verantwoord zijn de beklaagde het geheel van de vermogensvoordelen te laten behouden die rechtstreeks voortvloeien uit de misdrijven omschreven in de bewezen verklaarde telastleggingen A, D, E voor zover zij de drie borden betreft langs de , F en H.

De kosten gemaakt om de misdrijven te plegen dienen niet in mindering te worden gebracht; hierin zijn de werkingskosten begrepen. Met deze beklaagde neemt het Hof aan dat de taksen die in de bewezen verklaarde periodes dienden te worden betaald voor de wederrechtelijke publiciteit wel in mindering dienen te worden gebracht; het gaat niet om kosten gemaakt om de misdrijven te plegen en zij brengen mee dat de ontvangsten die de publiciteit meebrachten geen vermogensvoordeel opleverden tot beloop van het bedrag van de taksen. Voor zover de vermogensvoordelen bij gebrek aan voldoende vaststaande gegevens niet precies kunnen worden becijferd worden zij in billijkheid geraamd in acht genomen voorgaande gegevens, de gegevens met betrekking de opbrengsten in het strafdossier vervat en het feit dat het Hof niet noodzakelijk het geheel van de vermogensvoordelen dient verbeurd te verklaren. Zo kan het Hof rekening houden met elementen die weliswaar de strafrechtelijke schuld niet wegnemen maar toch enige mildheid bij de raming van de vermogensvoordelen verantwoorden.

Het vermogensvoordeel rechtstreeks uit het misdrijf omschreven in de verbeterde telastlegging A verkregen wordt in billijkheid geraamd op € 14 000.

Het vermogensvoordeel rechtstreeks uit het misdrijf omschreven in de verbeterde telastlegging D in de mate dat zij bewezen wordt verklaard verkregen kan in billijkheid worden geraamd op € 6 000.

Het vermogensvoordeel verkregen rechtstreeks uit het misdrijf omschreven in de verbeterde telastlegging E in de mate dat zij bewezen wordt verklaard, dus abstractie makend van het publiciteitsbord geplaatst naar de ; wordt in billijkheid geraamd op € 40 000.

Het vermogensvoordeel verkregen rechtstreeks uit het misdrijf omschreven in de verbeterde telastlegging F wordt in het bijzonder rekening houdend met de plaats waarop het werd aangebracht

), de relatief geringe oppervlakte van het bord en de jarenlange periode van wederrechtelijk behouden van de publiciteit in billijkheid geraamd op € 7 000.

Het vermogensvoordeel rechtstreeks verkregen uit het misdrijf omschreven in de telastlegging H wordt in billijkheid geraamd op € 3 000.

Het totaal van de verbeurd te verklaren vermogensvoordelen door de beklaagde rechtstreeks uit het misdrijf verkregen beloopt derhalve € 70 000.

13. Het openbaar ministerie vordert schriftelijk lastens de beklaagde

de bijzondere verbeurdverklaring van het vermogensvoordeel door hem verworven ten gevolge van het misdrijf omschreven in de verbeterde telastlegging E.

Het zou inderdaad ook niet verantwoord zijn deze beklaagde het geheel van de vermogensvoordelen te laten behouden die rechtstreeks voortvloeien uit het misdrijf zoals bewezen verklaard.

De kosten gemaakt om de misdrijven te plegen – die overigens niet worden aangetoond - dienen niet in mindering te worden gebracht.

Het Hof raamt het vermogensvoordeel dat effectief verbeurd dient te worden verklaard in billijkheid, in het bijzonder rekening houdend met de jarenlange huuropbrengst enerzijds en anderzijds het feit dat abstractie dient te worden gemaakt van het bord gericht naar de , op € 15 000.

OP DEZE GRONDEN,

Het Hof, rechtsprekend op tegenspraak,

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald en de niet-strijdige artikelen aangehaald door de eerste rechter,

162, 190, 194, 195, 210, 211, 211 bis en 212 Wetboek van Strafvordering, 2 en 4, lid 1 van de Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet,

1 van de wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door artikel 1.2° van de programmawet van 24 december 1993 en door artikel 36 van de wet van 7 februari 2003,

28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen, zoals gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993, artikel 23 van het KB van 19 december 2003 en artikel 1 van het KB van 31 oktober 2005,

91 al. 2 van het K.B. van 28 december 1950 zoals gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993,

1 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001,

24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

beslissend met eenparige stemmen:

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over oordelend:

wijzigt het vonnis van 26 juni 2006 in de mate dat het werd bestreden als volgt:

verbetert de telastleggingen A, B, C, D, E en F zoals de eerste rechter deed en zoals hiervoor is vermeld,

verbetert de telastleggingen G en I zoals hiervoor onder 2.2 vermeld,

spreekt de beklaagde vrij voor:

- de verbeterde telastlegging C, voor zover zij betrekking heeft op een periode na 24 februari 2003,
- de verbeterde telastlegging E, voor zover zij betrekking heeft op een reclamebord gericht naar de ,
- en de verbeterde telastleggingen G en I,

veroordeelt de beklaagde voor:

- de verbeterde telastleggingen A en B
- de verbeterde telastlegging C, behoudens voor zover zij betrekking heeft op een periode na 24 februari 2003
- de verbeterde telastlegging D
- de verbeterde telastlegging E, behoudens voor zover zij betrekking heeft op een reclamebord gericht naar de
- de verbeterde telastlegging F
- en de telastlegging H

samen tot een geldboete van € 5 000, te vermeerderen met 45 opdecimes tot € 27 500,

spreekt de beklaagde vrij voor:

- de verbeterde telastlegging A, voor zover zij betrekking heeft op een periode vóór 15 oktober 1999
- de verbeterde telastlegging C, voor zover zij betrekking heeft op een periode vóór 15 oktober 1999 en na 24 februari 2003
- de telastlegging D, voor zover zij betrekking heeft op een periode vóór 15 oktober 1999
- de telastlegging E, voor zover zij betrekking heeft op een reclamebord gericht naar de en voor zover zij betrekking heeft op een periode vóór 15 oktober 1999,
- de verbeterde telastlegging F, voor zover zij betrekking heeft op een periode vóór 15 oktober 1999
- en de verbeterde telastleggingen G en I,

veroordeelt de beklaagde voor:

- de verbeterde telastlegging A, behoudens voor zover zij betrekking heeft op een periode vóór 15 oktober 1999
- de verbeterde telastlegging B
- de verbeterde telastlegging C, behoudens voor zover zij betrekking heeft op een periode vóór 15 oktober 1999 en na 24 februari 2003
- de verbeterde telastlegging D, behoudens voor zover zij betrekking heeft op een periode vóór 15 oktober 1999
- de verbeterde telastlegging E, behoudens voor zover zij betrekking heeft op een reclamebord gericht naar de _____, en voor zover zij betrekking heeft op een periode vóór 15 oktober 1999,
- de verbeterde telastlegging F, behoudens voor zover zij betrekking heeft op een periode vóór 15 oktober 1999
- en de telastlegging H

samen tot een geldboete van € 3 000, te vermeerderen met 45 opdecimes tot € 16 500 of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden,

spreekt de beklaagde _____ vrij voor:

- de verbeterde telastlegging C, voor zover zij betrekking heeft op een periode na 24 februari 2003
- de verbeterde telastlegging E, voor zover zij betrekking heeft op een reclamebord gericht naar de _____
- de verbeterde telastleggingen G en I,

veroordeelt de beklaagde _____ voor:

- de verbeterde telastleggingen A en B
- de verbeterde telastlegging C, behoudens voor zover zij betrekking heeft op een periode na 24 februari 2003
- de verbeterde telastlegging D
- de verbeterde telastlegging E, behoudens voor zover zij betrekking heeft op een reclamebord gericht naar de _____
- de verbeterde telastlegging F
- en de telastlegging H

samen tot een geldboete van € 3 000, te vermeerderen met 45 opdecimes tot € 16 500, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden,

spreekt de beklaagde _____ vrij voor de verbeterde telastlegging E, voor zover zij betrekking heeft op een reclamebord gericht naar de _____

veroordeelt de beklaagde _____ voor de verbeterde telastlegging E, behoudens voor zover zij betrekking heeft op een reclamebord gericht naar de _____, tot een geldboete van € 50, te vermeerderen met 45 opdecimes tot € 275 of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand,

legt de beklaagden elk de verplichting op een bedrag van € 25, verhoogd met 45 opdecimen, aldus telkens gebracht op € 137,50, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,

veroordeelt de beklaagden elk tot betaling van de vaste vergoeding van € 25,

beveelt overeenkomstig art.42, 3° en 43 bis van het Strafwetboek lastens de de bijzondere verbeurdverklaring van € 70 000, als vermogensvoordeel rechtstreeks uit het misdrijf verkregen, bedrag dat in beslag is genomen op rekening nr. op naam van de bij de bank ,

zegt voor recht dat het beslag ter plaatse dat betrekking heeft op een bedrag van € 197 801,29 gestort op rekening nr. 310-1028900-10 op naam van de bij de bank voor het overige wordt geheven,

beveelt overeenkomstig art.42, 3° en 43 bis van het Strafwetboek lastens de beklagde de bijzondere verbeurdverklaring van € 15 000, als vermogensvoordeel rechtstreeks uit het misdrijf verkregen,

beveelt de verwijdering van de wederrechtelijk geplaatste reclameborden nader vermeld in de verbeterde telastleggingen B en E, behoudens het bord gericht naar de ,

verklaart de herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen van de stad en van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur tot uitvoering van aanpassingswerken aan de twee reclameborden waarop de telastlegging H betrekking heeft (niet gegrond en verklaart de erop geënte vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur tot verbeurte van een dwangsom zonder voorwerp,

veroordeelt de beklaagden ;
en ieder tot één tiende van de kosten in eerste aanleg gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot in hun geheel op € 309,54, vaststellend dat zij ondeelbaar werden veroorzaakt door de bewezen misdrijven,

veroordeelt de beklaagden ;
en ieder tot één vierde van de kosten in hoger beroep gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot in hun geheel op € 409,56, vaststellend dat zij ondeelbaar werden veroorzaakt door de bewezen misdrijven.

Kosten:		
	Afschriften:	202,35
	Opstelrecht ber.bekl.:	120,00
	Dagvaarding:	49,98
		<hr/>
		372,33
	+ 10 % :	37,23
		<hr/>
	Totaal :€	409,56

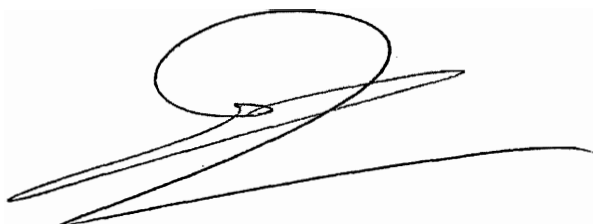
Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **8 maart 2007**.

Aanwezig :

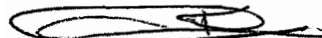
Dirk Van Remoortel, kamervoorzitter,
Dirk Van Der Kelen, raadsheer,
Marijke Schautteet, raadsheer,

Ria Mortier, advocaat-generaal,

Kristoffel Goossens, griffier;

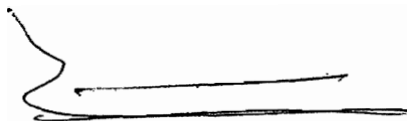
Kristoffel Goossens

Marijke Schautteet

Dirk Van Der Kelen

Dirk Van Remoortel

ARS-nr. : 2007/ 966